

Nieuwe Columnist!

LIESBETH KAMERLING

Leeftijd: 33
Beroep: Actrice
Woont: 's zomers in Amsterdam, 's winters in de Franse Alpen
Kinderen: Valentijn (5)
Weken zwanger: 35
Jongen of meisje: jongen
Kilo aangekomen: 12

Telust by Foto

het roer om

foto bijschrift

“**E**n heb je zin in Frankrijk?”, vraagt een vriendin die ik een tijdje niet gesproken heb. Ik voel een lichte paniek. “Eh... Frankrijk? Daar ben ik toch net geweest?” Voor het eerst waren we echt met z'n drieën op vakantie in een huis in St. Tropez en daarna hebben we nog wat rondgetoerd vanuit Cannes, waar we de laatste dagen in een hotel sliepen. Best heftig: mijn hele jeugd en de daarbij behorende vakanties met mijn ouders flitste continu door mijn hoofd. Nu zijn wij ineens de ouders van Valentijn. Dit zullen misschien zijn eerste herinneringen worden: met zijn ouders in Frankrijk op vakantie. Wat zal hij onthouden en hoe vindt ie het? Dat zette mij aan het denken over allerlei levensvragen. Is dit hoe ik het me had voorgesteld? Ben ik waar ik wil zijn? Ben ik met wie ik wil zijn? Doe ik wat ik wil? Door mijn beestachtige hormonen bekijk ik alles waarschijnlijk met een veel te donkere bril, waardoor Frans, mijn lief, zich het apalazerus schrok en ook gebukt ging onder mijn af en toe totaal onrealistische en zwarte kijk op ons gezinsleven. Maar gelukkig kent hij me en weet hij beter. We zijn twee jaar uit elkaar geweest en erin geslaagd onze communicatie naar een hoger level te tillen. Ik leerde hem kennen precies daar in Frankrijk waar we nu, of beter straks, voor een half jaar per jaar gaan werken en wonen. Hij gaat zeven dagen per week de bar managen in een chalet d'altitude, een grote hippe skibar in Val Thorens. En ik ga mee. Nu hebben we al eens eerder samen een horecaonderneming gehad op Bonaire. Daar gingen we vanaf dag één allebei fulltime aan de slag. Dat bleek niet zo'n goed idee. “Hoe bedoel je, heb ik zin in Frankrijk?” vraag ik onzeker aan mijn vriendin. Het duizelt me. Er is altijd zo ontzettend veel aan de hand op elk moment in mijn leven. Ik leef al 33 jaar in de zesde versnelling sportstand. Frans en ik hebben allebei die neiging om een beetje veel te willen in het leven. Het komende jaar bijvoorbeeld ga ik voor het eerst sinds mijn eerste traumatische bevalling weer bevallen. Valentijn gaat van de vrije school af en naar een Franstalige school in Amsterdam. Frans gaat zes weken na de bevalling al naar Frankrijk. Ik kom met onze kinderen nog eens zes weken later, zodat we met z'n allen het wintersportseizoen in Frankrijk zijn. Maar ik ga niet aan het werk - heus, ik leer -, ik zorg eerst voor een fijn thuis voor iedereen. Als we terugkomen, gaan we als klap op de vuurpijl trouwen en op huwelijksreis. Vandaar dat ik soms door de bomen het bos niet meer zie en bijna word lamgeslagen door alles. Ik begrijp inmiddels dat mijn vriendin het over Val Thorens heeft en antwoord opgelucht: “Oh! Ja! Daar heb ik onwijs veel zin in! Ik verheug me enorm op de frisse lucht, het skiën en de sterrenhemels.” Al heb ik werkelijk geen idee of ik het goede doe -vooral niet toen ik vanochtend Valentijn op de Franse school achterliet - en of ik die sterrenhemels daar ook zal aantreffen.

FOTOGRAFIE: WWW.FOTOVANJEBUIK.NL, PRIVÉBELD